

Publicerad 2009-03-26 12:35 av Junitvillingen

Om du kunde känna...

Om du kunde känna
bara en liten del
av min smärta
då skulle du kanske förstå

Att nånstans däruppe
bland norrsken
och stjärnglans
är himlen inte Alltid
så blå

Där gråter alla änglar
där faller de tårar
som på sin väg ner mot jorden
blir till is

Och drömmarna de drömde
alla minnen de gömde
har för alltid
lämnat deras paradiset

Den smärtan är nu min
när jag börjar min resa
och lämnar det som
såg ut att bli

Det vackraste i livet
det jag inte trodde fanns
allt det där som faktiskt
kunde blivit...vi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten